

δύο, καὶ ἢ ἐκ μίτου ὀπασθεθεῖσα ὀρῆν, ἰδόντι A
δύλον τὸ ἐμείνο εἰδᾶπ. ὡσε φανερόν ὅτι τὰ
διωάμεν ὄντα, εἰς ἐνέργειαν αἰαζόμενα διέ-
σπειται. ἄπὸν ᾗ ὅτι νόμισι ἢ ἐνέργειᾳ. ὡς ἔξ
ἐνέργειας ἢ διωάμεν καὶ διὰ τῶ το ποιούτες
γινώσκουσιν. ὕπερρον γὰρ γινώσκει ἢ ἐνέργειᾳ ἢ
κατ' ἀριθμόν.

Κεφάλαιον ε.

Επει δὲ τὸ ὄν λέγεται καὶ τὸ μὴ ὄν, τὸ εἶναι B
καὶ τὰ ἰσχύματα ἢ κατηγορεῖσθαι, τὸ ᾗ κατ'
διωάμεν ἢ ἐνέργειαν τούτων, ἢ τὰ ἐν ἑαυτῷ, τὸ ᾗ
κατ' ἐξ ἑαυτῶν ὄν, δηλῶδες ἢ ψεῦδος· τούτων δὲ ἑ-
πὶ τῶ ποσῶν μέρων ὅτι τὸ συγκείμενον ἢ δια-
ρεῖται ὡσε δηλῶδες ἢ ὁ τὸ διηρημένον οἰόμε-
νον διαρεῖται, καὶ τὸ συγκείμενον συλλεῖται ἢ
ψεύσται, ἢ ὁ ἐναντίος ἔχων, ἢ τὰ ποσῶν μέρ-
τα ποτ' ὅταν, ἢ καὶ ἔστιν. ὡσε τὸ δηλῶδες λεγόμε-
νον, ἢ ψεῦδος. τῶ γὰρ σκεπτόμεν τὸ λεγόμενον.
οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς σε λευκὸν
εἶναι, εἰ σὺ λευκός· δηλᾶ διὰ τὸ σὲ λευκὸν εἶναι,
ἡμεῖς οἱ φαντες· τῶ το ἀληθεύομεν. εἰ δὴ τὰ
εἶναι αἰεὶ σύγκειται, καὶ ἀδιωάτα διαρεῖται
ναι, τὰ δὲ αἰεὶ διήρηται, καὶ ἀδιωάτα συ-
πιθῶναι, τὰ δὲ ἐνδέχεται ταῦτα πᾶσι· τὸ εἶναι
εἶναι ὅτι τὸ συγκείμενον καὶ ἐν εἶναι τὸ ᾗ μὴ
εἶναι, τὸ μὴ συγκείμενον, δηλᾶ πλείον εἶναι. περὶ
εἶναι οὐκ τὰ ἐνδέχόμενα, ἢ ἡμῶν γίνεται ψευ-
D
δῶς καὶ δηλῶδες δοῖα, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός· καὶ
ἐνδέχεται ὅτι εἶναι ἀληθεύειν, ὅτι ᾗ ψεύδε-
σται. περὶ δὲ τὰ ἀδιωάτα δηλῶδες ἔχειν, οὐ γί-
νεται ὅτι εἶναι ἀληθῶς, ὅτι ᾗ ψεῦδος, ἀλλ'
αἰεὶ ταῦτα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. περὶ δὲ τὰ
ἀδιωάτα, τί τὸ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι, καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ
τὸ ψεῦδος· οὐ γὰρ ὅτι αὐτῶτερον. ὡσε εἶναι εἶναι,
ὅταν σύγκειται· μὴ εἶναι ᾗ ἐπὶ διηρημένον ἢ
(αἰετῶ τὸ λευκὸν ξύλον, ἢ τὸ αὐτῶμεθρον
πῶν διαμέθρον.) οὐδὲ τὸ ἀληθῶς καὶ τὸ ψε-
δῶς ὁμοίως ἐπὶ σπαρξῆ καὶ ἐπὶ ἐμείναι. ἢ ὡ-
τῶ οὐδὲ τὸ ἀληθῶς ὅππ τούτων τὸ αὐτό, ὡ-
πως οὐδὲ τὸ εἶναι; ἀλλ' ἔστι τὸ εἶναι ἀληθῶς, τὸ
ᾗ ψεῦδος. τὸ εἶναι ἀληθῶς καὶ ὁ αὐτῶς ἀληθῶς. οὐ
γὰρ ταῦτο κατὰ τὰς καὶ φάσις. τὸ δὲ ἀ-
ποεῖν μὴ διαγινώμεν. ἀπειθηθῶναι γὰρ περὶ τὸ
τί ὅταν, καὶ ἔστιν, ἀλλ' ἢ κατ' ἀσυνεπῶς. ὁ-
μοίως ᾗ καὶ περὶ τὰς ἀσυνεπῶς οὐσίας. οὐ
γὰρ ὅταν ἀπειθηθῶναι καὶ πᾶσαι εἰσιν ἐνδεχόμενα,
ὡ διωάμεν. ἐγένοντο γὰρ ἀπὸ, καὶ ἐφείθερονται
μὴ ᾗ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ γίνεται, οὐδὲ φείθερονται.

duo, & qui ex medio supra stat rectus, vi-
denti manifestum erit ei, qui illud sciat.
Quare patet quod quæ potentia sunt, re-
ducta in actum inveniuntur. Causa autem
est, quia intellectio est actus : quare ex ac-
tu potentia : & ob hoc agendo cognos-
cunt. Posterior namque generatione est,
qui secundum numerum actus est.

CAPVT X.

Cum autem ens, & non ens, dicatur
quoddam quidem secundum figuras
predicamentorum : quoddam autem se-
cundum potentiam, aut actum horum,
aut contraria : quoddam verò maximè
propriè ens verum aut falsum : hoc autem
in rebus est compositione, vel diuisione.
Quam ob rem verum dicit, qui diuisum
diuidi, & compositum componi putat : fal-
sum autem qui contrà, quàm res se ha-
beant, aut quando sunt, aut non sunt. Quare
quod verum, aut falsum dicitur, quid
profectò hoc dicimus, considerandum est.
Non enim propterea quòd nos te verè
putamus album esse, tu albus es : sed propter
quòd tu albus es, nos qui dicimus,
verum dicimus. Si quædam itaque sem-
per composita & impossibilia diuidi, quæ-
dam verò semper diuisa & impossibilia
componi sunt, quædam verò contingit
contraria esse, (esse quidem est componi,
& vnum esse : non esse verò, non compo-
ni, sed plura esse) ergo circa contingentia
quidem, eadem fit falsa, & vera opinio, &
eadem oratio : & contingit quandoque ver-
ram, quandoque falsam esse. Circa verò
impossibilia aliter se habere, nõ fit quan-
doque verum, quandoque falsum, sed
hæc semper vera, & falsa sunt. Circa in-
composita vero, quid esse aut non esse, &
verum & falsum? Non enim est compositum,
vt fit quidem fit componatur, non fit
autem fit diuisum fit, (sicuti album li-
gnum, aut diametrum incommensurabilem
esse) nec verum & falsum, similiter e-
tiam in illis erit. An quemadmodum ne-
que verum est, idem in his, ita nec ipsum
esse? Certè illud quidem verum, hoc vero
falsum est. Attingere namque, ac dicere, ve-
rum est : non enim est idem affirmatio
& dictio. Non attingere vero est ignora-
re. Non est profectò decipi circa quod
F
quid est, nisi secundum accidens. Simili-
ter autem est circa non compositas sub-
stantias : non enim est decipi. Et cunctæ
sunt actu, non potentia. Generantur e-
tenim profectò, ac corrumpuntur : nunc
autem ipsum ens nõ fit, necq. corrumpitur :